

การศึกษาความต้องการของผู้ศึกษาต่อและผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อการเปิดหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

The inclination of stakeholders in Bachelor's Degree in Elementary Education,

Faculty of Education, Naresuan University

ป ประภัสสนันท์ เรืองจันทร์

Por Prapassanan Ruangjan

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Faculty of Education, Naresuan University

E-mail: porprapassananr@nu.ac.th

Received October 18, 2021, & Revise December 5, 2021 & Accepted December 8, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาความต้องการของผู้ศึกษาต่อและผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อการเปิดหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและทิศทางความสนใจในหลักสูตรดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่คาดว่าจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน 470 คน และกลุ่มบุคลากรทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 113 คน โดยใช้แบบสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า มีผู้ตอบแบบสำรวจที่ค่าร้อยละที่สูงแสดงความต้องการและเห็นด้วยว่าหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ควรมีการจัดตั้งขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในการศึกษาระดับประถมศึกษาอันเป็น การศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้พื้นฐานของมนุษย์ นั่นคือ การอ่านออก เขียนได้ และคิดคำนวณ เป็น อีกทั้งยังเป็นการศึกษาที่สร้างบรรยากาศทางสังคมที่เด็กต้องเรียนรู้ ทั้งการเรียนรู้บทบาทของตนเองและผู้อื่น ผ่านกระบวนการทางสังคมต่าง ๆ ไปพร้อมกับการส่งเสริมการเรียนรู้ตามศักยภาพ ความสนใจ และความถนัดของ

ผู้เรียนอีกด้วย โดยผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่จากทั้งสองกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับพัฒนาการและพฤติกรรม การเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา นอกจากนี้ผลวิจัยยังพบความต้องการที่มีต่อหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความทันสมัย และครอบคลุมเนื้อหาหลายด้าน การจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัย ยืดหยุ่น และเน้นการฝึกทักษะและ ประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อครูประถมศึกษาว่า ครูประถมศึกษาควร เป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกประถมศึกษา มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และทันสมัย สามารถ บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่น ปรับตัว และพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ซึ่ง จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาประถมศึกษาให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อและผู้ใช้บัณฑิตมากที่สุด

คำสำคัญ: ความต้องการ, หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา

Abstract

The study of the inclination of stakeholders in bachelor's degree in elementary education, Faculty of Education, Naresuan University aims to study the desire for further study in higher education in elementary education programme, Faculty of Education, Naresuan University and to study opinions on the importance and direction of interest in such course. The sample group was divided into 2 groups: 470 high school students who were expected to continue their studies in higher education, and 113 educational personnels in both the public and private sectors. The survey was used to collect data. The data were analyzed using percentage, means and standard deviation.

The result indicated that a high percentage of respondents agreed on developing an undergraduate course of elementary education in Faculty of Education, Naresuan University should be established in response to the development of teachers and educational personnels who have expertise in elementary education, which is basic education that focuses on basic human learning skills that are literacy, writing and arithmetic. It is also an education that creates a social atmosphere in which children can learn to live with others through various social activities while developing their potentials, interests and aptitudes at the same time. Most of the respondents from both groups focused on the development and learning behaviors of elementary

school children. In addition, the research found that there was a need for the curriculum saying it should be modern and cover a wide range of subject areas. The teaching and learning methods should be state-of-the-art, flexible and emphasizes skill training and professional experience. Besides, the educators suggested that elementary school teachers should have a degree majoring in elementary education. Moreover, they should be able to choose appropriate, creative and up-to-date methods of knowledge transfer and to manage classrooms effectively. Lastly, such teachers should be flexible, adaptable, and always ready to learn and develop. This result can be used as a guideline for developing the curriculum of primary education programs in accordance with the interests and needs of those who wish to study further and stakeholders.

Keywords: Inclination, Bachelor of Education, Elementary Education

บทนำ

ปัญหาการขาดแคลนครูในประเทศไทยนับเป็นปัญหาที่มีมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยปัญหาดังกล่าวมักเกิดในกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ในปี 2562 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีโรงเรียนขนาดเล็กอยู่กว่าครึ่งหนึ่งของโรงเรียนทั้งหมด และกว่าร้อยละ 90 ของโรงเรียนเหล่านั้นเป็นโรงเรียนที่สอนเฉพาะระดับอนุบาลหรือระดับประถมศึกษาหรือสอนทั้งสองระดับ โดยโรงเรียนขนาดเล็กกลุ่มนี้รับผิดชอบดูแลและจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนกว่า 9 แสนคน หรือร้อยละ 22 ของนักเรียนอนุบาลและประถมศึกษาทั้งหมด โดยมีครูทั้งหมด 103,079 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ซึ่งในจำนวนครูเหล่านั้น มีทั้งครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกประถมศึกษาและครูที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่นที่ถูกให้มาบรรจุแทน นอกจากนี้สภาพการขาดแคลนครูส่งผลให้เกิดภาวะครูไม่ครบชั้นเรียน กล่าวคือ ครู 1 คน ต้องรับผิดชอบดูแลนักเรียนมากกว่า 1 ห้องเรียน และหากลองปรับตามเกณฑ์ที่ว่าโรงเรียนหนึ่ง ๆ ควรมีครูประจำชั้นเรียนอย่างน้อย 1 คน ต่อ 1 ห้องเรียน พบว่าโรงเรียนอนุบาลและประถมจำนวนมากขาดแคลนครูรวมกันถึง 4.3 หมื่นคน เช่นเดียวกันกับรายงานจากการศึกษาของธนาคารโลก พบว่าภาวะขาดแคลนครูเป็นปัญหาที่รุนแรงมากในโรงเรียนประถมศึกษาของไทย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก รายงานชี้ให้เห็นว่าประมาณ 64% ของโรงเรียนประถมศึกษามีครูไม่เพียงพออย่างน่าเป็นห่วง โดยมีครูโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 คนต่อห้องเรียน ด้วยเหตุนี้ ครูในโรงเรียนเหล่านั้นจึงจำเป็นต้องสอนครอบคลุมหลายวิชาและ/หรือระดับชั้นมากกว่าครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ ปัญหานี้เกิดจากความจริง

ที่ว่าโรงเรียนขนาดเล็กเหล่านี้ได้รับการจัดสรรครูที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์ต่ำกว่าที่ควร (Lathapipat and Sondergaard, 2016)

แม้ว่าครูประถมศึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดเส้นทางการศึกษาของนักเรียนด้วยการพัฒนาสติปัญญาและนิสัยการทำงานของเด็ก ครูจึงจำเป็นต้องสร้างรากฐานที่มั่นคงของการเรียนรู้อยู่เสมอ แต่กลับพบว่า มีครูประมาณ 1 หมื่นคนที่จบครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์วิชาเอกอื่น สอนทุกวิชาในระดับชั้นประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก (ศุภณัฐ ศศิวิวัฒน์, 2558) ซึ่งครูในระดับชั้นนี้มักจะมีหน้าที่รับผิดชอบนักเรียนหนึ่งชั้นเรียนตลอดทั้งปีการศึกษา โดยจะต้องจัดการเรียนการสอนหลากหลายวิชา แม้ว่าครูบางคนจะมีความเชี่ยวชาญในวิชาใดวิชาหนึ่งเพียงวิชาเดียว ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่า การศึกษาประถมศึกษาเป็นเพียงการสอนให้เด็กอ่านออกเขียนได้และคำนวณเป็น ที่น่าจะเป็นความรู้พื้นฐานที่ใครก็สามารถสอนได้ ทั้งที่จริงแล้วแม้ว่าการศึกษาระดับนี้อาจจะไม่ได้เน้นเนื้อหาด้านวิชาการที่ลุ่มลึก แต่เป็นการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาด้านสังคมมากกว่าการสอนในระดับชั้นอื่น โดยช่วงการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นครั้งแรกที่เด็กจะต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เคร่งครัด ทำให้เด็กได้ซึมซับกระบวนการทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และรับรู้บทบาทของตนเองและผู้อื่น ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้อาศัยเพียงการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์อย่างเดียว แต่ต้องมีความรู้ความเข้าใจเฉพาะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประสบการณ์ด้วย เมื่อโรงเรียนประถมต้องการครูที่มีเข้าใจการเรียนรู้โดยรวมของนักเรียนมากกว่าครูที่จบวิชาเอกด้านใดด้านหนึ่ง จึงควรต้องมีการเตรียมให้ครูรุ่นใหม่มีทักษะและความพร้อมเหล่านี้ หากแต่หลายปีที่ผ่านมา แม้ว่าโรงเรียนเหล่านี้จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นหลายพันแห่ง แต่จำนวนสถาบันที่เปิดสอนคณะครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์เอกวิชาประถมศึกษากลับลดลงกว่าเดิมถึงครึ่ง ในปี 2557 สพฐ. ขาดแคลนครูที่จบวิชาเอกประถมศึกษามากถึงประมาณ 4 พันคน แต่กลับมีผู้สมัครเข้ารับข้าราชการครูในสาขาวิชาประถมเพียง 3 พันคนจากผู้สมัครทั้งหมด 1 แสนคน และแม้ว่าในปี 2556-2560 มีผู้จบวิชาเอกประถมศึกษาจำนวน 8 พันคน แต่มีครูประถมศึกษาเกษียณมากถึง 2 หมื่นคน ในปี 2557-2561 (ศุภณัฐ ศศิวิวัฒน์, 2558)

ผลลัพธ์สำคัญจากการศึกษาเชิงประจักษ์พบว่า การขจัดปัญหาการขาดแคลนครูทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ จะส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและมีอิทธิพลทางบวกอย่างมากสำหรับโรงเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (Lathapipat and Sondergaard, 2016) การลดความขาดแคลนครูน่าจะช่วยยกระดับผลการเรียนให้กับนักเรียนจำนวนมาก ดังนั้นหากประเทศไทยมีความแน่วแน่ในการแก้ไขปัญหาคุณภาพการศึกษาที่ต่ำในวงกว้างและความเหลื่อมล้ำของประสิทธิภาพการศึกษาในระดับสูงระหว่างกลุ่มเศรษฐกิจและสังคมที่ต่างกัน การ

ปรับปรุงคุณภาพครูและการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูโดยเฉพาะในโรงเรียนชนบทขนาดเล็กจำนวนมาก ควรเป็นจุดเน้นประการหนึ่งของการปฏิรูปประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและทิศทางความสนใจในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษามีความต้องการและเห็นด้วยกับการจัดตั้งหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

การทบทวนวรรณกรรมและแนวคิด

การพัฒนาหลักสูตร

Kress (2000) นำเสนอว่าความผันผวนทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ ในยุคที่สังคมและเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ หลักสูตรถูกมองว่าเป็นการผลิตซ้ำของทักษะและความรู้อันเป็นไปตามกรอบค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมที่ผู้เรียนอยู่ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะสร้างตัวตนให้ เป็นไปตามกรอบดังกล่าว แต่ในปัจจุบัน ปฏิเสธไม่ได้ว่าสังคมและเศรษฐกิจมีความผันผวน แปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การผลิตซ้ำของทักษะและความรู้ในลักษณะที่กล่าวไปจึงไม่น่าจะเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ดีนัก โดย Kress ได้ให้นิยามว่า หลักสูตร คือการออกแบบอนาคต กล่าวคือ การสร้างกรอบการเรียนรู้ที่คิดว่าอนาคตจะเป็นหรือควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม หลักสูตรยังคงต้องคงความรู้พื้นฐานที่สำคัญของการศึกษา ที่จะเตรียมผู้เรียนให้พร้อมทั้งในด้านทักษะ ความรู้ และความสามารถ เพื่อไปใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคมที่รออยู่เบื้องหน้า

โดย Beauchamp (1972) ได้ตั้งข้อคำถาม 4 ข้อที่หลักสูตรหนึ่ง ๆ ควรตอบได้ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร นั่นคือ อะไร (What) ควรถูกสอน ทำไม (Why) สิ่งนั้นควรถูกสอน สอนอย่างไร (How) สิ่งที่เกิดขึ้นจากการสอนคืออะไร (What happens) ซึ่งคำถามสุดท้ายนี้เป็นคำถามหลักที่เชื่อมโยงไปถึงการประเมินทั้งตัวหลักสูตร และการสอนด้วย ขณะที่ Lunenburg (2011) ได้กล่าวถึงความเชื่อมโยงกันของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา

และประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ว่า ให้มองจุดประสงค์การเรียนรู้เปรียบเสมือนแผนที่ดูว่าควรไป “ที่ไหน” (Where) เนื้อหาวิชาคือ “อะไร” (What) และประสบการณ์การเรียนรู้คือ “อย่างไร” (How)

การประถมศึกษา

Bredenkamp (2012) กล่าวว่า การเรียนรู้ในระดับประถมศึกษามุ่งเน้นการเรียนรู้พื้นฐานของสิ่งต่าง ๆ หัวใจการเรียนรู้ที่สำคัญในการศึกษาระดับนี้จึงมักจะคาดหวังให้เด็กเรียนรู้ที่จะอ่าน (Learning to read) เป็นอันดับแรก เพื่อให้เด็กอ่านเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ (Reading to learn) ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป ด้วยเหตุนี้เอง หากเด็กได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ อาจส่งผลให้เด็กขาดรากฐานทางวิชาการที่แข็งแกร่ง ซึ่งอาจนำไปสู่ความล้มเหลวทางการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น ในขณะที่ Jarolimek and Foster (1997) กล่าวถึงหน้าที่สำคัญของการประถมศึกษาในบริบทประเทศสหรัฐอเมริกา ว่าเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นสร้างรากฐานสำคัญด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตให้กับเด็กทุกคน กล่าวคือ การพัฒนาเด็กให้มีความพร้อมพื้นฐานด้านการรู้หนังสือ การพัฒนาความเป็นพลเมือง และการพัฒนาตัวตนของผู้เรียน

ในบริบทประเทศไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ระบุว่าการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นระดับการศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุม 6 ปีแรกของการศึกษาภาคบังคับ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะกระบวนการคิด การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมและพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การประถมศึกษา คือการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กเพื่อวางรากฐานการเรียนรู้ และทักษะของศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่ตอบสนองความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันรวมถึงมุ่งเน้นการพัฒนาตัวตนที่เหมาะสม ทั้งทางด้านวิชาการ (อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น) และด้านการใช้ชีวิต เพื่อเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่คาดว่าจะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ได้แก่ กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา ทั้งครู อาจารย์

ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการการศึกษา และศึกษานิเทศก์ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่ใช้ในการวิจัยได้จากการใช้สูตรของคอกแรน (Cochran) กำหนดขนาดโดยไม่ทราบจำนวนประชากรภายใต้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน ร้อยละ ± 5 (Cochran, 1977) จากการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) แบบบังเอิญ (Accidental sampling) เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถเข้าถึงประชากรทั้งหมดได้ วิธีการดังกล่าวจึงเหมาะสมสำหรับการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการอย่างสะดวกและประหยัดที่สุด แต่อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ตัดประชากรส่วนใหญ่ออก ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดของการวิจัยคือผลการวิจัยอาจจะไม่สามารถสรุปผลการสำรวจต่อประชากรโดยรวมได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจัดทำแบบสำรวจออนไลน์จำนวน 2 ชุด ผ่านระบบ Google Form ดังนี้

1. แบบสำรวจความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รูปแบบออนไลน์ ประกอบไปด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบและแบบเลือกตอบคำตอบเดียว โดยข้อคำถามประกอบด้วย

- 1) อายุและระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ความเข้าใจและทิศทางความสนใจในการศึกษาระดับประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบคำตอบเดียวและแบบเลือกตอบหลายคำตอบ โดยข้อคำถามประกอบด้วย

- 1) ท่านคิดว่าการศึกษาในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันควรมีลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 2) ทิศทางความสนใจต่อหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
- 3) การจัดการศึกษาการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาในด้านใดน่าสนใจสำหรับท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตอนที่ 3 ความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และแบบเลือกตอบคำตอบเดียว โดยข้อคำถามประกอบด้วย

- 1) ท่านคิดว่าข้อใดที่จำเป็นต่อหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษามากที่สุด

- 2) ท่านมีความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในแบบใด
- 3) หากท่านทราบว่าคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จะเปิดหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาและรายละเอียดตรงกับความต้องการ ท่านมีความต้องการจะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดังกล่าวหรือไม่

ตอนที่ 4 ข้อมูลเพิ่มเติม

2. แบบสำรวจความต้องการในการเปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รูปแบบออนไลน์ ประกอบไปด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบและแบบเลือกตอบคำตอบเดียว โดยข้อคำถามประกอบด้วย

- 1) อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 ความเข้าใจและทิศทางความสนใจในการศึกษาระดับประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบคำตอบเดียวและแบบเลือกตอบหลายคำตอบ โดยข้อคำถามประกอบด้วย

- 1) ท่านคิดว่าการศึกษาในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันควรมีลักษณะใดบ้างต่อไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 2) ทิศทางความสนใจต่อหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา
- 3) การจัดการศึกษาการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษาในด้านใดน่าสนใจสำหรับท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตอนที่ 3 ความต้องการที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ และแบบเลือกตอบคำตอบเดียว โดยข้อคำถามประกอบด้วย

- 1) ท่านคิดว่าข้อใดที่จำเป็นต่อครูประถมศึกษามากที่สุด
- 2) ท่านมีความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในแบบใด
- 3) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จะเปิดหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อมูลเพิ่มเติม

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประชาสัมพันธ์แบบสำรวจออนไลน์ในกลุ่มบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการตอบแบบสำรวจดังกล่าว ผู้ตอบแบบสำรวจไม่มีความจำเป็นต้องระบุตัวตนแต่อย่างใด แบบสำรวจสำหรับนักเรียนถูกส่งกลับมาจำนวน 489 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบได้ 470 และแบบสำรวจสำหรับบุคลากรทางการศึกษาถูกส่งกลับมาจำนวน 115 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบได้ 113 ฉบับ จากนั้นนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการเปิดหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

มีผู้ตอบแบบสำรวจจำนวนทั้งสิ้น 470 คน ช่วงอายุ 13-45 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32 ช่วงอายุ 16-18 ปี จำนวน 427 คน คิดเป็นร้อยละ 90.85 และช่วงอายุ 19-21 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.83 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.85 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 466 คน คิดเป็นร้อยละ 99.15

2) ความเข้าใจและทิศทางความสนใจในการศึกษาระดับประถมศึกษา

ผู้ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ให้ความสนใจหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ในฐานะหลักสูตรที่จะผลิตบุคลากรทางการศึกษาไปขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสำรวจมี

ความเข้าใจในการศึกษาประถมศึกษาว่าเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามศักยภาพ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน และการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ และคิดคำนวณเป็น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.70 และ 55.95 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม สัดส่วนร้อยละรองลงมาที่ร้อยละ 46.59 และ 46.38 ซึ่งยังถือเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง ผู้ตอบแบบสำรวจเห็นว่าการศึกษาประถมศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาบุคคลทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเป็นการศึกษาที่สร้างบรรยากาศทางสังคมที่เด็กต้องเรียนรู้ ทั้งการเรียนรู้บทบาทของตนเองและผู้อื่นผ่านกระบวนการทางสังคมต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ ประเด็นความสนใจเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับการประถมศึกษา 3 อันดับแรก คือ พัฒนาการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา การใช้ภาษาและการสื่อสารสำหรับเด็กประถมศึกษา และการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 68.72, 60.85 และ 57.02 ตามลำดับ

3) ความต้องการในการศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา

มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในสัดส่วนร้อยละ 74.04 ของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด โดยร้อยละ 57.66 ประสงค์ให้มีการจัดการเรียนการสอนระบบชั้นเรียน รองลงมาที่ร้อยละ 36.60 ประสงค์ให้จัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานทั้งชั้นเรียนและออนไลน์ และมีเพียงร้อยละ 5.74 ที่ประสงค์ให้จัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ นอกจากนี้ ประเด็นที่ผู้สนใจพิจารณาว่ามีความจำเป็นต่อหลักสูตร 5 อันดับแรก ได้แก่ หลักสูตรมีความทันสมัย ($\bar{X} = 4.10$) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.07$) การจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย ($\bar{X} = 3.97$) การสอนที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับบทเรียนตามความสนใจได้ ($\bar{X} = 3.89$) และหลักสูตรครอบคลุมเนื้อหาหลายด้าน ($\bar{X} = 3.78$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการในการเปิดหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

มีผู้ตอบแบบสำรวจจำนวนทั้งสิ้น 113 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 65.49 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40, 41-50, 51-60 และ 61-70 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 64.60 และระดับปริญญาโทร้อยละ 35.40 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพครู/อาจารย์ ซึ่งมีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ และนักวิชาการศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.85, 3.54 และ 1.77 ตามลำดับ

2) ความเข้าใจและทิศทางความสนใจในการศึกษาระดับประถมศึกษา

ทิศทางความสนใจในหลักสูตรการศึกษาระดับประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ของบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นไปในทางเดียวกันกับผู้สนใจศึกษาต่อ นั่นคือ การเป็นหลักสูตรที่จะผลิตบุคลากรทางการศึกษาไปขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งร้อยละ 75.2 ที่ถือเป็นส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสำรวจว่าการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ และคิดคำนวณเป็น โดยความสนใจเฉพาะด้านเกี่ยวกับการประถมศึกษา 3 อันดับแรก คือ พัฒนาการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา วิธีการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา และการใช้ภาษาและการสื่อสารสำหรับเด็กประถมศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76.11, 65.49 และ 60.18 ตามลำดับ

3) ความต้องการที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับประถมศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา

มีผู้ใช้บัณฑิตในสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 98.23 ของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด เห็นด้วยกับการเปิดหลักสูตรการศึกษาระดับประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยร้อยละ 65.49 ประสงค์ให้จัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานทั้งชั้นเรียนและออนไลน์ รองลงมาที่ร้อยละ 30.97 ประสงค์ให้มีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบชั้นเรียน และมีเพียงร้อยละ 3.54 ที่ประสงค์ให้จัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ นอกจากนี้ ผู้สำรวจได้แสดงทัศนะต่อลักษณะสำคัญที่ครูประถมศึกษาควรมี 5 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.38$) มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และทันสมัย ($\bar{X} = 4.38$) สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.35$) ยืดหยุ่น ปรับตัว และพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.31$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ความสนใจและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อันได้แก่ นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาระดับประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีความต้องการและเห็นด้วยต่อการเปิดหลักสูตรดังกล่าว โดยให้ความสนใจในฐานที่เป็นหลักสูตรที่จะสามารถผลิตบุคลากรทางการศึกษาไปขับเคลื่อนการศึกษาประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่าการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาใน 6 ปีแรกของการศึกษาในระบบโรงเรียน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) และในช่วงแรกของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มให้ความสนใจ พัฒนาการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษาอย่างมาก อาจเนื่องด้วยเป็นพื้นฐานความรู้ที่ครูระดับ

ประณศีกษาคควรรู้เพื่อที่จะได้เข้าใจเด็กและเข้าถึงใจเด็ก เลือกวิธีการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการจัดการอารมณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กวัยประณศีกษาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเมื่อเด็กอายุยังน้อยหรือยังมีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงและซับซ้อนนัก การเข้าให้ความช่วยเหลือและปรับพฤติกรรมมีแนวโน้มจะได้ผลที่ดีกว่าการปล่อยให้ปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นลวงเลยจนเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ถึงเวลานั้นเด็กอาจประสบความล้มเหลวด้านการเรียนหรือเกิดปัญหาด้านพฤติกรรมที่รุนแรงจนถึงขั้นเป็นภัยต่อผู้อื่นได้ (Starfield, 1996) ผลการศึกษาประสิทธิผลการคัดกรองช่วยเหลือเด็กที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 12 โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต ของ ประเวศ บริดาชัยกุล (2559) ได้นำเสนอว่านักเรียนในกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับการบำบัดรักษาอย่างถูกต้องมีอาการและผลการเรียนที่ดีขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้ได้รับการรักษา แต่ยังพบว่ามีเพียงร้อยละ 18.62 ของจำนวนเด็กในกลุ่มเสี่ยงเท่านั้นที่เข้ามารับการบำบัดรักษา ดังนั้นความเข้าใจในพฤติกรรมเด็กและความสามารถในการคัดกรองและช่วยเหลือเด็กให้ได้เข้ารับการดูแลที่ถูกต้องเหมาะสมจึงสำคัญ

ในส่วนของความต้งการที่มีต่อหลักสูตรการศีกษาบัณฑิต สาขาวิชาประณศีกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร คือ ต้งการหลักสูตรที่มีความทันสมัย การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพ การจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย การสอนที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับบทเรียนตามความสนใจได้ และหลักสูตรครอบคลุมเนื้อหาหลายด้าน อีกทั้งความต้งการของบุคลากรทางการศีกษาในฐานะผู้ใชบัณฑิตชี้ว่าครูประณศีกษาคควรเป็นผู้สำเร็จการศีกษาวิชาเอกประณศีกษา มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และทันสมัย สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่น ปรับตัว และพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ ซึ่งอาจจะกล่าวสรุปโดยการหาจุดเชื่อมโยงของทั้งสองฝ่ายได้ว่า หลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นควรจะมี ความทันสมัยทั้งในแง่ของกระบวนการจัดการเรียนรู้และเนื้อหา ดังที่ Kress (2000) ให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นการออกแบบอนาคต การผลิตซ้ำ (Reproduction) อาจจะไม่ใช่วิธีทางเลือกที่ดีในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสภาวะสังคมและเศรษฐกิจที่ผันผวนเช่นทุกวันนี้ นอกจากนี้ความต้งการให้หลักสูตรเน้นการฝึกทักษะและประสบการณ์ทางวิชาชีพของกลุ่มนักเรียนยังสอดคล้องกับความต้องการให้ครูประณศีกษามีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ของกลุ่มผู้ใชบัณฑิตอีกด้วย ซึ่งความต้องการดังกล่าวสอดคล้องกับการสะท้อนคิดจากผู้ร่วมโครงการการศีกษาความเห็นของผู้สมัครครูที่มีต่อหลักสูตรการผลิตครูของ Gölgö Seferoğlu (2006) ที่พบว่าผู้สมัครครูให้ความเห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตรกับการปฏิบัติจริงยังคงมีความห่างไกลกันมาก และพวกเขาขาดโอกาสในการฝึกทักษะและประสบการณ์วิชาชีพที่มากพอ

อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนมีความแตกต่างกันเล็กน้อย คือกลุ่มผู้เรียนหรือผู้ที่คาดว่าจะศึกษาต่อมีความต้องการให้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจตุรงค์ ขมิ้นทอง และคณะ (2564) ที่เผยว่านักเรียนมีความต้องการให้มีการสอนในชั้นเรียนในระดับมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 61 เนื่องมาจากการเรียนในชั้นเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนและครูได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียน และการเรียนการสอนยังสามารถปรับตามสถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพกว่า ในขณะที่กลุ่มบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานทั้งรูปแบบชั้นเรียนและออนไลน์ ซึ่งอาจเนื่องมาจากในฐานะผู้จัดการศึกษามองเห็นในเรื่องความสะดวกสบาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกในรูปแบบที่ตนถนัดหรือเอื้อต่อข้อจำกัดการใช้ชีวิตของแต่ละคน ดังที่ อมรา ทิรศรีวิวัฒน์ (2563) พบว่าในการเรียนรูปแบบออนไลน์ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้หลายรอบและเรียนได้ตลอดเวลาจากเทปบันทึก มีแรงจูงใจในการเรียนและรู้จักบริหารเวลาอย่างสร้างสรรค์มากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรนำมาเป็นประเด็นพิจารณาในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการเรียนการสอน นั่นคือเรื่องของความพร้อมของทั้งผู้สอนและผู้เรียนที่อาจส่งผลต่อคุณภาพและผลลัพธ์ของการเรียนการสอน ทั้งในด้านทรัพยากร ความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและการสอนรูปแบบออนไลน์ รวมถึงผลกระทบด้านสุขภาพกายและสุขภาพใจจากการเรียนการสอนออนไลน์ ที่มีงานวิจัยหลายชิ้นนำเสนอผลงานเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว อาทิ การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด 19 ของนิสิตสาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ลักขมี ฉิมวงษ์ (2563) ที่พบว่า นิสิตสาขาพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับความสนใจและเห็นด้วยให้มีจัดตั้งและพัฒนาขึ้น เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่จะสามารถผลิตบุคลากรทางการศึกษาออกไปขับเคลื่อนการศึกษาระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยได้ โดยทิศทางการสนใจร่วมของทั้งผู้ที่ต้องการศึกษาต่อและผู้ใช้บัณฑิต คือความต้องการให้หลักสูตรมีความทันสมัยและยืดหยุ่น สามารถสร้างบุคลากรทางการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีความรู้ความสามารถจำเพาะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่ามีความต้องการและเห็นด้วยกับการเปิดหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชา ประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ในสัดส่วนร้อยละที่สูง ดังนั้น จึงควรจัดตั้งและพัฒนา หลักสูตรดังกล่าวให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต กล่าวคือ หลักสูตรควรมีความทันสมัยและยืดหยุ่น ให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้พัฒนาการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็ก ประถมศึกษา การเลือกวิธีการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการจัดการอารมณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กวัยประถมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้ต้องการศึกษาต่อเห็นต่างกันกับผู้ใช้บัณฑิต นั่นคือประเด็นของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยอาจจะศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้กลุ่มผู้ต้องการศึกษาต่อต้องการ ให้จัดการเรียนการสอนรูปแบบชั้นเรียน หรือปัจจัยที่ทำให้กลุ่มผู้ใช้บัณฑิตต้องการให้จัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานทั้งแบบชั้นเรียนและแบบออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จตุรงค์ ขมิ้นทอง และคณะ (2564). ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครในการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ ปี 2564 (A study of Bangkok's high school students' requirements for online learning in 2020). ครูสภาวิทยาสาร (Journal of Teacher Professional Development). ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2564.
- ประเวศ ปรีดาชัยกุล (2559). ประสิทธิผลการคัดกรองช่วยเหลือเด็กที่เสี่ยงต่อภาวะบกพร่องทางพัฒนาการและการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 12 โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการแพทย์เขต 11. ปีที่ 30 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน 2559.

ลักษมี นิมวงษ์ (2563). ความวิตกกังวลในการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่กระจายเชื้อโควิด 19 ของนิสิตสาขาพลศึกษา (The Anxiety of Online Learning during The Covid-19 Pandemic of Physical Education Students). วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2564.

ศุภณัฐ ศศิวิวัฒน์. (2558). ปัญหาขาดแคลนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก แก้ไขอย่างไรดี. สืบค้น 30 สิงหาคม 2564, จาก <https://www.moe.go.th/%E0%B8%9B%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%82%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B9%81%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%A3>.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2562). สถิติการศึกษาประจำปี 2562 (EDUCATIONAL STATISTICS 2019). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ. ฟ้ามืองไทย).

อมรา ตีรศรีวัฒน์ (2563). การประเมินข้อดีและข้อด้อยของการจัดการเรียนการสอนบัญชีออนไลน์ในวิชาด้านการบัญชี โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ : ในสถานการณ์ของการรักษา ระยะห่างทางสังคมช่วงโรคระบาด COVID-19. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ. ปีที่ 9 เล่มที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2563.

Beauchamp, G. A. (1972). Basic Components of a Curriculum Theory. Curriculum Theory Network, 3(10), 16–22. DOI: 10.1080/00784931.1972.11075725

Bredenkamp, S. (2012). Effective practice in early childhood education: building a foundation. Boston, MA: Pearson Education, Inc.

Cochran, W. G. (1977). Sampling techniques (3rd ed.). New York: John Wiley & Sons.

Gölge Seferoğlu (2006) Teacher candidates' reflections on some components of a pre-service English teacher education programme in Turkey, Journal of Education for Teaching, 32(4), 369-378, DOI: 10.1080/02607470600981953

Jarolimek, J., & Foster, C. (1997). Teaching in the elementary school. Upper Saddle River, NJ: Macmillan, Inc.

Kress, G. (2000). A Curriculum for the Future. Cambridge Journal of Education, 30(1), 133-145.
doi: 10.1080/03057640050005825

Lathapipat, C and Sondergaard, L. (2016). Thailand's small school challenge and options for quality education. 30 August 2021, Retrieved from <https://blogs.worldbank.org/eas-tasiapacific/thailand-s-small-school-challenge-and-options-quality-education>

Lunenburg (2011). Key Components of a Curriculum Plan: Objectives, Content, and Learning Experiences. Schooling, 2(1), 1-4. <http://www.nationalforum.com/Electronic%20Journal%20Volumes/Lunenburg,%20Fred%20C.%20Components%20of%20a%20Curriculum%20Plan%20Schooling%20V2%20N1%202011.pdf>

Starfield, B. (1996). Health status of well VS. ill adolescents. N.P.: Arch Pediatric Med.